

lighed at have sagt, hvad vi fra vor Side mener om Lovforslaget; vi ønsker det rent foreløbig nærmere belyst gennem en Udvalgsbehandling, og vi ønsker, at man fra Videnskabens Side giver os nogenlunde Sikkerhed for, at det kan gaa an at indføre de her omtalte Bestemmelser. For saa vidt disse Oplysninger ikke kan skaffes til Veje, er det min Tro, at vi bliver nødt til at stemme imod Lovforslagets § 1.

Tvede: Hensigten med de i § 1 foreslaaede Bestemmelser, som er den: at opretholde et fredet Omraade, i hvilket Rødspætteyngelen kan udvikle sig, og hvorfra den kan sprede sig ud over Kattegat, kan vi fra vor Side tiltræde. Ogsaa overfor os er der fremført Udtalelser, hvoraf man maa slutte, at der ikke er fuld Enighed indenfor de interesserede Kredse om, at det foreslaaede Areal netop er det rette, men da det ærede 5te landstingsvalgte Medlem (M. C. Jensen) bebudede at ville foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg, vil man jo dér faa Lejlighed til nærmere at undersøge og dømme om de Uoverensstemmelser, der er mellem Fiskerne paa dette Omraade, og eventuelt foretage Ændringer, om det maatte skønnes rigtigt. § 2 kan vi ligeledes tiltræde, idet vi er ganske paa det rene med, at det gælder om at værne det lovmæssige Fiskeri saa eftertrykkeligt, som det paa nogen Maade er muligt.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslagets Fremme gennem Udvalgsbehandling.

Hans Nielsen: Det foreliggende Lovforslags første Paragraf tager ligesom den hidtil gældende Lovgivning Sigte paa at bevare Fiskebestanden ved at give Plads for Rødspætteyngelens Trivsel. Som allerede nævnt af den ærede Ordfører for Socialdemokraterne, faar man ved at læse Bemærkningerne det Indtryk, at den bedste Plads for Udviklingen af Yngelen er den gamle Fredningsplads. Nu foreslaas her en Forlængelse med et Omraade, der skulde være lige saa gunstigt for Yngelens Udvikling som det Omraade, der afskæres fra den gamle Fredningsplads. Det er, som det rigtigt er udtalt, et Spørgsmaal, der maa bedømmes af Videnskaben; jeg er ikke i Stand til at sige, om man herved sikrer Yngelen en lige saa god Udviklingsplads som den, man fratager den paa det gamle Omraade. Da der imidlertid er Tale om, at Lovforslaget skal henvises til et Udvalg, vil man jo

faa Lejlighed til nærmere at undersøge, hvorledes man fra anden Side tænker om denne Sag. Som nævnt af Ordføreren for Venstre gælder det i særlig Grad om, at Fiskerne selv faar Forstaaelsen af, at Fredningsbestemmelserne er absolut nødvendige, for at Fiskeriet kan blive ved at foregaa paa en god Maade, og for at Fiskebestanden ikke skal blive ødelagt ved, at man ikke afgiver Plads for Yngelens Udvikling. Jeg tror, at der er mere Forstaaelse deraf blandt Fiskerne nu, end der har været forhen, og jeg tror ogsaa, de vil forstaa, at de skærpede Bestemmelser i § 2 er absolut nødvendige for at skræmme de Fiskere, som endnu ikke er naaet til en saadan Forstaaelse af deres egen Interesse. Jeg kan saaledes ogsaa anbefale § 2, og jeg forstod den ærede Ordfører for Venstre saaledes, at Dansk Fiskeriforening har tiltraadt disse skærpede Bestemmelser.

I Haab om, at man kan komme til Enighed om en Ordning gennem det foreliggende Forslag, maaske med visse Ændringer, i det Udvalg, som eventuelt bliver nedsat, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg takker Ordføreren for den Velvillie, hvormed Lovforslaget er modtaget, selv om denne Velvillie af enkelte af de ærede Talere er udtrykt saaledes, at der dertil er knyttet et vist Forbehold. Det er bl. a. gjort gældende, at Fiskerne langs Jyllands Østkyst neppe er helt enige om den Foranstaltning, der her træffes. Jeg vil dertil sige, at hvis man gør en Foranstaltning som denne afhængig af, at fuld Enighed opnaas mellem Fiskerne, saa bliver det vistnok meget vanskeligt at gennemføre en Lovforanstaltning af dette Omfang. Man maa lægge Mærke til, at her drejer det sig ogsaa om lokale Interesser. Jeg tror, at hele Fiskerbefolkningen langs den lange Kyststrækning fra Nord for Limfjorden ned til Aarhus-Bugten, som hidtil intet Fredningsbælte har haft, sikkert vilde sætte Pris paa, om dette Fredningsbælte kunde undgaa, forudsat at Fredningen i øvrigt kunde være tilfredsstillende, og Fiskerne ved Aalbæk-Bugten ønsker for deres Vedkommende helt at blive fri for Fredningsbæltet og saa naturligvis gerne, at det fandtes et andet Sted, hvor det ikke generede deres Fangst. Ministeriet har ment det rigtigt i saa Henseende at henholde sig til, hvad Dansk Fiskeriforening, der staar som det samlede Udtryk for hele